

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 914-ҳадис

914/1915- عَنْ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَائِمًا، فَحَضَرَ الْإِفْطَارَ، فَنَامَ قَبْلَ أَنْ يُفْطِرَ، لَمْ يَأْكُلْ لَيْلَتَهُ وَلَا يَوْمَهُ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ قَيْسَ بَنَ صِرْمَةَ الْأَنْصَارِيِّ كَانَ صَائِمًا، فَلَمَّا حَضَرَ الْإِفْطَارَ أَتَى امْرَأَتَهُ فَقَالَ لَهَا: أَعِنْدِكَ طَعَامٌ؟ قَالَتْ: لَا، وَلَكِنْ أَنْطَلِقُ فَأَطْلُبُ لَكَ، وَكَانَ يَوْمَهُ يَعْمَلُ، فَعَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ، فَجَاءَتْهُ امْرَأَتُهُ، فَلَمَّا رَأَتْهُ قَالَتْ: حَيِّبَةٌ لَكَ، فَلَمَّا اتَّصَفَ النَّهَارُ غُشِيَ عَلَيْهِ، فَفَكَّرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَتَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ) [البقرة: 187] فَفَرِحُوا بِهَا فَرَحًا شَدِيدًا، وَتَزَلَّتْ: (كُلُّوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ) [البقرة: 187].

914.1915. Баро розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг асҳоблари шундай эдики, улардан бирор киши рўзадор бўлса-ю, ифторлик вақти бўлганда, ифтор қилмай ухлаб қолса, ўша кечаси ва кейинги куни то кеч киргунча таом емас эди.

Қайс ибн Сирма Ансорий рўзадор эди. Ифтор вақти бўлганда хотинига келиб: «Бирор егулигинг борми?» деди. Хотини: «Йўқ. Лекин бориб, сиз учун қидириб кўраман», деди. У (Қайс) куни билан ишлар эди, шунинг учун кўзи илиниб қолди. Аёли қайтиб келиб, уни кўриб: «Маҳрум бўлибсиз-ку?!» деди. Кейин куннинг ярмига бориб, у ҳушидан кетиб қолди. Бу ҳақда Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга айтилган эди, ушбу оят нозил бўлди: «Сизларга рўза кечасида аёлларингизга яқинлик қилиш ҳалол қилинди...». Бундан ғоятда хурсанд бўлишди. Шунингдек, «...Сизга оқ ип қора ипдан ойдинлашгунча еб-ичаверинг» ҳам нозил бўлди».

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI